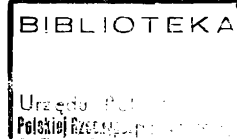

URZĄD PATENTOWY

20 lipca 1932 r.

6020-4/32
B66b 5/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16252.

Kl. 35 a, 5/16

Józef Lubczyk
(Królewska Huta, Polska).

Przyrząd do zatrzymywania klatki dźwigu budowlanego.

Patent dodatkowy do patentu Nr 11078.

Zgłoszono 24 sierpnia 1931 r.

Udzielono 27 kwietnia 1932 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 2 października 1944 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do zatrzymywania klatki dźwigu budowlanego według patentu Nr 11078 i polega na zaopatrzeniu tej klatki w przyrząd, za pomocą którego w razie zerwania się liny, podnoszącej klatkę, następuje samoczynne zatrzymywanie się tej klatki na prowadnicy dźwigu, rozłączanie zaś odbywa się przez ponowne podniesienie klatki.

Stosownie do wynalazku sprężynowany sworzeń, do którego przymocowana jest lina, utrzymująca klatkę, połączony jest w taki sposób zapomocą dźwigni ze szczękami zakleszczającymi się na prowadnicy

klatki, że gdy działająca na powyższy sworzeń sprężyna jest rozprężona — co następuje przy zerwaniu liny — szczęki zaciskają się, gdy zaś sprężyna ta jest naprężona, to szczęki się rozchodzą i mogą poruszać się swobodnie wraz z klatką wzdłuż prowadnicy.

Przedmiot wynalazku uwidoczniony jest w postaci przykładu na rysunku. Fig. 1 przedstawia widok czołowy przyrządu do samoczynnego zatrzymywania się klatki dźwigu, fig. 2 — widok z boku, fig. 3 — przekrój poziomy wzdłuż linii III—III na fig. 1 i fig. 4 — schematyczny widok czo-

9
łowy, przyczem prawa strona rysunku przedstawia położenie zakleszczone, a lewa swobodne szczęk.

Klatka dźwigu zaopatrzona w dźwigary 46, jest przymocowana jest płytką 46, opiera się na sprężynie 23, której koniec oparty jest na naśrubku 47, wkręconym na sworzeń 25, zakończony łbem 26. Lina, podnosząca klatkę, przymocowana jest do łba 26 sworznia 25. Do kątowników słupka 8 są przymocowane płytki 48, w których są osadzone obrotowo wałki 49, zaopatrzone na końcach w szczęki 50, zakleszczające się na ceowniku 12, przymocowanym do rury 11, stanowiącej prowadnicę. Szczęki 50 posiadają łukowe powierzchnie zazębione, położone mimośrodowo w stosunku do osi obrotu szczęk. Na wałkach 49 są umocowane dźwignie 51, których końce są połączone przegubowo zapomocą łączników 52 z chomałem 53, umocowanem na sworzni 25.

Na końcach wałków 49 są umocowane dźwignie 54, połączone przy pomocy ogniw 55 z końcem sprężyny 56, której drugi koniec przymocowany jest zapomocą śruby 57 do kątownika 58, przymocowanego do słupka 8 klatki.

Gdy klatka wisi na linie, sprężyna 23 jest zaciśnięta i szczęki 50 nie dotykają ceownika 12. Gdy lina zostaje zerwana sprężyna 23 rozpręża się i naciska zapomocą nakrętki 47 na sworzeń 25, przesuwając go w stosunku do klatki ku dołowi. Wtedy łączniki 52, naciskając na końce dźwigni

51, powodują obrót wałka 49, a z nim razem i szczęk 50, zaopatrzonych w zazębione powierzchnie, które zaciskają ceownik 12.

Podobne jest działanie sprężyny 56, która zapomocą ogniw 55 i dźwigni 54 również powoduje obracanie się wałków 49. W razie złamania sprężyny 23, sworznia 25, łączników 52, albo dźwigni 51 zakleszczające działanie szczęk 50 powoduje sprężynę 56, która stanowi zabezpieczenie niewątpliwego działania przyrządu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zatrzymywania klatki dźwigu budowlanego według patentu Nr 11078, znamienny tem, że sprężynowany sworzeń (25), do którego przymocowana jest lina, podtrzymująca klatkę, połączony jest zapomocą łączników (52) i dźwigni (51) ze szczękami (50), zaciskającymi prowadnicę tak, aby sprężyna (23), przesuwająca sworzeń (25) w stosunku do klatki, wywoływała zaciskający ruch tych szczęk.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że zaopatrzony jest w zabezpieczającą dodatkową sprężynę (56) połączoną zapomocą ogniw (55) i dźwigni (54) ze szczękami (50), działającą zgodnie ze sprężyną (23), naciskającą na sworzeń (25), na którym zawieszona jest klatka dźwigu.

Józef Lubczyk.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

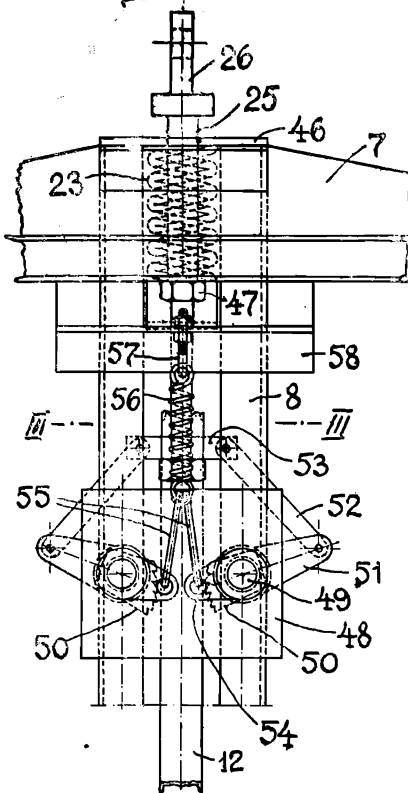

Fig. 2

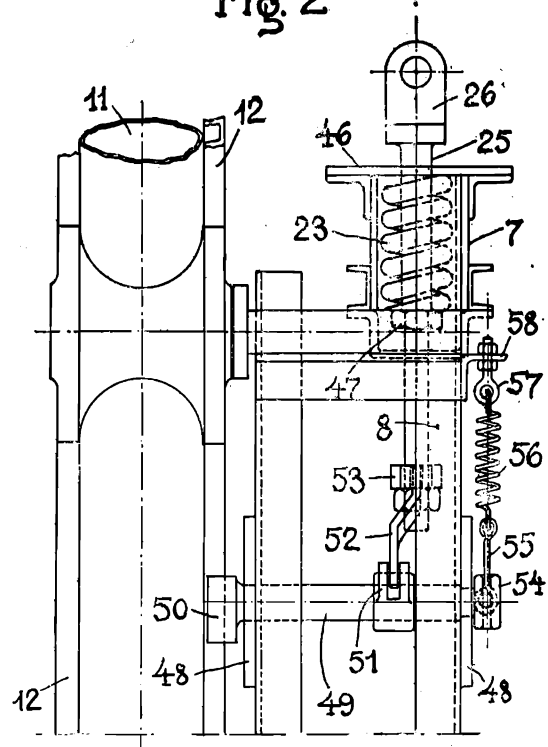

Fig. 3

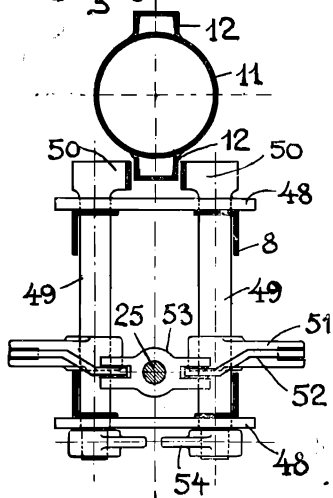

Fig. 4

